

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. v právní věci

žalobkyně **M. G.**, narozená dne X
státní příslušnost X
bytem v ČR: X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 5. 2025, č. j. OAM-334/ZA-ZA11-ZA01-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo o její žádosti o mezinárodní ochranu rozhodnuto tak, že mezinárodní ochrana se podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), neuděluje.

II. Podstatný obsah žaloby

2. Žalobkyně ve své žalobě namítala, že napadené rozhodnutí je nezákonné, a to z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti, když v něm schází náležité odůvodnění. Žalobkyně měla dále za to, že jako podklad pro rozhodnutí nebyly použity aktuální informace o její zemi původu, což vedlo k nedostatečnému zjištění skutkového stavu. Podle žalobkyně měl žalovaný rovněž špatně vyložit zákon o azylu, což vedlo k nesprávnému závěru o udělení mezinárodní ochrany.
3. V žalobě se žalobkyně také domáhala ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení před soudem a vyjádřila, že trvá na nařízení ústního jednání ve věci.
4. Žalobkyně navrhla, aby soud rozhodnutí zrušil a věc byla žalovanému vrácena k novému projednání a rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření trval na správnosti napadeného rozhodnutí, jelikož postupoval v souladu se zákonem a řádně zjistil skutkový stav. V řízení objasnil, že důvodem žalobkyně pro podání žádosti o udělení o mezinárodní ochrany jsou obavy z následků její a přítelovy účasti na protivládních protestech. Následně žádost žalobkyně žalovaný podrobil individuálnímu posouzení.
6. Po shrnutí skutkových okolností věci žalobkyně žalovaný konstatoval, že závěr o odůvodněné obavě z pronásledování nelze v případě žalobkyně učinit. Zdůraznil, že žalobkyně se dle vlastních slov nesetkala po účasti na demonstracích v domovské zemi s žádnými ústrky, s výhrůžkami se setkal jen její přítel. Žalovaný také uvedl, že během řízení nebylo tvrzeno nic, co by nasvědčovalo možnému vzniku vážné újmy jako předpokladu pro udělení doplňkové ochrany.
7. K námitce nedostatečně zjištěného stavu uvedl žalovaný, že žalobkyni během správního řízení byl poskytnut prostor, aby v úplnosti uvedla svůj azylový příběh, úkony byly činěny za účasti tlumočnice, žalovaný opatřil dostatek podkladů, které vypovídají o situaci v X a zodpovídají i další otázky, které jsou relevantní konkrétně v případě žalobkyně. Informace vzešlé z podkladů jsou také dostatečně aktuální a objektivní, aby bylo možné na jejich základě kvalifikovaně rozhodnout.
8. Žalovaný také podotknul, že žalobkyně je při své žádosti o udělení mezinárodní ochrany vedena pouze snahou o legalizaci pobytu na území ČR, k čemuž ale institut azylu neslouží.
9. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Obsah správního spisu

10. Ze správního spisu zjistil zdejší soud tyto pro řízení podstatné skutečnosti.
11. Žalobkyně podala dne 20. 3. 2025 žádost o udělení mezinárodní ochrany (dále jen „žádost“). Při poskytnutí údajů k žádosti dne 25. 3. 2025 uvedla, že pochází z X, je X národnosti a hovoří X. Vyznává X. K otázce ohledně svého politického přesvědčení sdělila, že není členkou žádné politické strany ani skupiny, ale že se zúčastnila protestů v X. Dále žalobkyně uvedla, že je svobodná, ale v X se vdala za svého současného přítele. Neuzavřeli spolu však oficiálně uznaný sňatek. Jako pár spolu žijí asi 7 let, jsou bezdětní.

Přítel žalobkyně v ČR rovněž žádal o mezinárodní ochranu. Poslední místo pobytu žalobkyně a jejího přítele v zemi původu bylo v X. Do ČR přicestovala dne 25. 12. 2024 letecky z X. Českou republiku žalobkyně navštívila už v minulosti jako turistka. Vízum v jiné zemi žalobkyni uděleno nebylo, rovněž nikdy v minulosti o mezinárodní ochranu nežádala. Žalobkyně sdělila, že je zdravá, neužívá žádné léky a s ničím se neléčí. Nikdy nebyla trestně stíhána ani odsouzena. Jako důvod pro její žádost uvedla, že s přítelem utekli X režimu a před omezováním lidských práv.

12. Dále je ve správním spise založen protokol o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 25. 3. 2025. Při tomto úkonu žalobkyně uvedla, že se v X živila jako X. Pro odjezd ze země původu se se svým přítelem rozhodla asi v listopadu 2024. Aby měli prostředky na cestu, byli nuceni prodat auto. Jako důvod pro opuštění X uvedla žalobkyně, že ve chvíli, kdy protivládní protesty začala pořádat mládež, začala se jich osobně s přítelem zúčastňovat, protože chce svobodnou X. Na shromáždění společně docházeli každý den. Bezpečnostní složky v zemi postupně začaly účastníky shromáždění fotit a zakazovat roušky při protestech, aby byli účastníci identifikovatelní. Jednou žalobkyni s jejím přítelem oslovil okresní správce s tím, aby se akcí neúčastnili. Prý ať se podívají na ostatní, kteří byli zatčeni, zbiti apod. Žalobkyně tuto interakci vnímá jako „dobrou radu“, protože v ní cítila i drobnou výhrůžku ve smyslu „podívejte se, co se může stát“. Pár dnů po tomto setkání přistoupila k příteli žalobkyně na cestě z práce skupina asi šesti mužů, kteří mu začali nadávat, že je se žalobkyní na straně homosexuálů, začali do něj strkat, vyskakovat, provokovat ho. Tento incident měly vidět sousedky, které příteli přišly na pomoc, takže ten neutrpěl žádné zranění. Žalobkyně po této události dostala strach, začala přemýšlet, jak se takovým situacím vyhnout v budoucnu, s cílem vyhnout se dalším výhrůžkám se rozhodli zemi opustit. Cílem protestů, kterých se účastnili, byla snaha X o to, aby země směřovala k Evropské unii namísto současného proruského kurzu. Žalobkyně se účastnila protestů v X před parlamentem a na Náměstí X. Lidé se na protest proti vládě shromažďovali už dříve, ona se ale účastnila až od konce října 2024, zhruba každý den až do doby, kdy byl její přítel konfrontován zmíněnou skupinou mužů, po tomto incidentu už se ani jeden z nich demonstrací nezúčastnil. Protesty dle slov žalobkyně byly mírné, účastníci zpívali, tančili a protestovali. Policejní složky, na druhé straně, byly agresivní, sprosté, nadávaly a vyhrožovaly. Policisté vyvíjeli fyzický tlak na protestující, občas někoho zbili. Žalobkyni osobně se během demonstrací nic nestalo, necítí se v takovém nebezpečí jako její přítel. Jediný problém, kterému v souvislosti s protesty pár čelil, bylo již popsané jednorázové napadení přítele místními lidmi z politické strany X. Jiné výhrůžky nedostávali. Ze strany policejních orgánů se s výhrůžkami pár nesetkal. Jednalo se jen o již zmiňovanou situaci, kdy k nim přistoupil policista okresní správy a řekl jim, ať protestů nechají, že jim to říká jako dobrou radu. Dle žalobkyně jim policista lehce vyhrožoval. Během protestů vznikl fond na pomoc obětem násilí, X vláda ho ale zmrazila. Zdůvodnění poskytnuté vládou bylo, že roste počet propagandistů, kteří podporují nezákonné a protivládní jednání. Propagandisty měla vláda na mysli protestující. Žalobkyně nemusela na letišti, když zemi opouštěla, podstoupit žádné zvláštní kontroly. Protestů se účastnila už i v minulosti, asi před 4 lety, ty však nedosahovaly takové intenzity. Žádným problémům ve vlasti nečelila. V případě, že by byla s přítelem nucena se do X vrátit, obává se, že přítele uvězní či zbije, protože on své názory nemění. Obavu o sebe samou nevyjádřila. Možnosti věznění jejího přítele se obává, protože to se zkrátka děje lidem, jako jsou oni dva. Žalobkyně uvedla, že ona ani

její přítel nejsou politicky aktivní na sociálních sítích, žádný politický obsah nepublikují. V ČR nemá žádné rodinné příslušníky. Žádné další skutečnosti ke své žádosti sdělit nechtěla.

13. Žalovaný pro posouzení žádosti opatřil písemné zprávy, které shrnují a vyhodnocují stav v domovské zemi žalobkyně. První ze zpráv je Informace OAMP –X– Situace X občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí – Přístup úřadů a společnosti, přístup ke vzdělávání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce, ze dne 2. 9. 2024 (dále jen „Informace OAMP o situaci navrátilců do X“). Z této Informace OAMP plyne, že situace navrátilců se zásadně neliší od situace X, kteří neemigrovali, přístup úřadů k navrátilcům se neliší od jiných občanů. Navrátilci mají nárok na všechny státní služby a mohou být státními pojištěnci. V zemi také funguje podpůrná síť, která má dlouhodobě v zahraničí pobývajícím X pomoci s reintegrací. Bezpečnostní složky proti navrátilcům nijak nezakročují, nevrací-li se po spáchání trestného činu. X společnost má obecně vůči navrátilcům neutrální až pozitivní postoj, případy diskriminace nejsou známy. Navrátilci si mohou všechny potřebné dokumenty po návratu obstarat na stejných místech jako jiní X občané. V zemi sice neexistuje podpora v nezaměstnanosti, ale občané mohou využít několika státních služeb, které pomáhají s nalezením vhodné pracovní pozice. Zpráva ale připouští, že země čelí ekonomickým problémům a vysoké míře nezaměstnanosti. Toto však není specifické výhradně pro navrátilčí osoby, jedná se o strukturální problém.
14. Další podklad založený žalovaným do spisu je Informace OAMP –X– Bezpečnostní a politická situace v zemi – Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv – Stav: listopad 2024, ze dne 7. 11. 2024 (dále jen „Informace OAMP o bezpečnostní situaci v X“). Z této se podává, že X je parlamentní demokracií. V zemi ovšem byly zaznamenány nedostatky v provedení voleb, zejm. v těch posledních parlamentních, které se konaly v říjnu 2024. Mezinárodní pozorovatelé upozornili na případy kupování hlasů, zastrasování nebo hlasování v nenávislné atmosféře. V těchto volbách zvítězila otevřeně proruská politická strana X. Opozice označuje výsledky voleb za zmanipulované. V X se před budovou parlamentu opakovaně schází X požadující opakování hlasování. X je stranou několika lidskoprávních úmluv včetně Úmluvy proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání. X ústava i zákony garantují ochranu proti mučení. Na druhou stranu ale existují podrobně zdokumentované případy, v nichž bezpečnostní složky k takovým praktikám přistoupily. Objevují se i případy fyzického a psychického násilí na vězňích. Země selhává v účinném vyšetřování těchto případů. Trest smrti se v X nepřipouští. V zemi je zaručena svoboda pohybu, občané nejsou omezováni v možnosti vycestovat ze země, emigrace je respektována. V X také funguje Úřad veřejného ochránce práv, který je nejobektivnější lidskoprávní institucí v zemi, je nezávislý na vládě. X není účastna žádného vojenského mezinárodního konfliktu, vnitřní ozbrojený konflikt také neprobíhá.
15. Žalovaný opatřil i tiskové zprávy ČTK, které vypovídají o situaci v X během protivládních protestů. První ze zpráv *Tisíce X opět demonstrovaly proti vládě a zastavení přístupu k EU* je ze dne 7. 1. 2025. Hovoří o tisících lidí demonstrujících proti rozhodnutí vlády pozastavit přístupová jednání k EU a svědčí také o tom, že manifestace jsou ze strany účastníků pokojné. O protestech z roku 2024 však zpráva uvedla, že byly provázeny násilím, kdy policie nasadila i slzný plyn a vodní děla, čemuž se demonstranti

bránili petardami a kameny. Stovky lidí také byly zadrženy a někteří účastníci následně uvedli, že se stali oběťmi násilí, a dokonce i mučení, kterému je podrobily pořádkové síly a pouliční skupiny stoupenců vlády.

16. Další zpráva ČTK s titulkem *X parlament zakázal zahraniční financování televizí, píše server*, ze dne 1. 4. 2025 hovoří mj. o tom, že v X již 125 dní nepřetržitě pokračují protesty proti politice vládní strany X, která zemi odklání od jednání o vstupu do EU. I přes veřejný protest tisíců lidí se nadále prosazuje autoritářský kurz po vzoru Ruska. Také zmiňuje, že podle usnesení Evropského parlamentu volby v zemi nebyly svobodné a spravedlivé.
17. Dne 8. 4. 2025 byla žalobkyně předvolána k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s. ř.“). Seznámení proběhlo dne 30. 4. 2025, žalobkyně do správního spisu nenavrhla nic doplnit.
18. Následně žalovaný vydal dne 19. 5. 2025 napadené rozhodnutí. Rozhodnutí si žalobkyně převzala dne 12. 6. 2025, čímž nabylo téhož dne právní moci ve smyslu § 31a zákona o azylu ve spojení s § 24a téhož předpisu.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

19. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán ve smyslu § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany a § 32 odst. 9 zákona o azylu.
20. Soud k projednání věci nařídil ústní jednání, jehož se žalobkyně osobně zúčastnila za přítomnosti tlumočníka jazyka X, proti jehož tlumočení ničeho v průběhu jednání nenamítala. Při jednání setrvali účastníci na svých stanoviscích a procesních návrzích.
21. Soud po zohlednění skutečností, které vyplynuly z obsahu správního spisu a z dokazování v rámci jednání, vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí v rozsahu určeném žalobními body zejména z následujících předpisů.
22. Podle ustanovení § 2 odst. 4 zákona o azylu: *„[p]ronásledováním se rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování.“*
23. Podle § 12 zákona o azylu se *„[a]zyl cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.“*
24. Podle § 14a zákona o azylu se *„[d]oplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by*

mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.“

25. Podle ustanovení § 3 s. ř. „[n]evyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.“
26. Podle ustanovení § 68 odst. 3 s. ř. „[v] odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají.“
27. Žalobkyně namítala, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, protože v něm absentuje náležité odůvodnění. Žalobkyně blíže svou námitku nerozvedla.
28. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nejprve shrnuje žalobkyní tvrzený azylový příběh a předkládá souhrn podkladů ve spise, o něž opřel své úvahy v odůvodnění. K možnosti udělit žalobkyni azyl podle § 12 písm. a) zákona o azylu žalovaný uvedl, co se podle § 2 odst. 4 zákona o azylu rozumí pronásledováním. Následně vyjádřil závěr, že žalobkyně nikdy v minulosti ve své domovské zemi takové ústrky nepocítila, nesetkala se se špatným zacházením se svojí osobou ze strany bezpečnostních složek státu. Jediný incident s příslušníkem policie, který žalobkyně popsala, byl během jedné z protivládních demonstrací, kdy k ní a jejímu příteli měl přistoupit a výhružně jim doporučit, aby se dalších demonstrací neúčastnili. Takovou interakci žalovaný ovšem nepovažuje za zatčení ani jinou formu pronásledování osoby žalobkyně. Žalovaný zvážil i udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, přičemž konstatoval, že žalobkyně netvrdila nic, co by nasvědčovalo závěru, že jí pro nějaký z důvodů v předmětném ustanovení hrozí pronásledování. Žalobkyně se sice účastnila protivládních protestů, které se státní složky snažily potlačit i silou, ale výslovně uvedla, že jí konkrétně ublíženo nebylo. Verbálně napaden byl jen její přítel, a to ještě osobami, které nevystupovaly jako příslušníci státních bezpečnostních složek nebo jiných X orgánů. Žalovaný dodal, že ačkoli žalobkyně vyjádřila obavu ze zatčení svého přítele, tak tato eventualita byla přezkoumána v samostatně vedeném azylovém řízení přítele žalobkyně a správní orgán ani v jeho případě neshledal důvody pro udělení azylu. Žalovaný dále uzavřel, že ani ve světle informací z tiskových zpráv ČTK založených ve spise nelze považovat azylový příběh žalobkyně za dostatečně závažný, když sama sdělila, že žádným potíží během protestů ani v jejich důsledku osobně nečelila. Případné nesení negativních následků její účasti na protestech se nejvíce pravděpodobně ani z toho důvodu, že žalobkyně z X vycestovala letecky, musela tedy projít bezpečnostní kontrolou, ale X orgány ji během ní nezadržely a ani nepodrobily žádným dalším bližším lustracím, výsledku apod. Takový postup naznačuje, že se žalobkyně v hledáčku státu nenachází a státní orgány tedy nebudou mít po jejím návratu důvod se o její osobu blíže zajímat. Obdobnou argumentaci žalobce použil i ve vztahu k rozhodování o tom, zda by měla být žalobkyni udělena alespoň doplňková ochrana podle § 14a odst. 1, odst. 2 písm. b) zákona o azylu.

Odkázal na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva, ze které vyplývá, že pouhá možnost špatného zacházení nemá sama o sobě za následek porušení čl. 3 Evropské úmluvy o lidských právech a svobodách. Také zopakoval přílehavou argumentaci k pravděpodobnosti pronásledování a vzniku újmy žalobkyni v případě návratu. K písm. a) předmětného ustanovení žalovaný uvedl, že trest smrti se v X nepřipouští, důvodná obava ze skutečného nebezpečí v podobě vykonání trestu smrti tedy u žalobkyně nemůže nastat. Totéž platí i o písm. c), neboť X není účastna žádného mezinárodního konfliktu a vnitřní konflikt v ní rovněž neprobíhá.

29. Soud se s takovou argumentací žalovaného ztotožňuje. Žalovaný v ní v připustil, že rozhánění demonstrací bezpečnostními složkami bylo násilné, ale správně upozornil, že žalobkyně nic takové ve vztahu ke své osobě neuvedla. Zásah vodními děly, slzným plynem nebo jiným prostředkem nasazeným X pořádkovými složkami proti proevropským demonstrantům žalobkyně netvrdila, a to ani ve vztahu ke svému příteli. Incident s policistou, který jim výhrůžným tónem měl naznačit, ať se už pár protestních akcí neúčastní a zastrasování žalobkynina přítele skupinou soukromých osob, ke kterému došlo jen jednou, nelze považovat za jednání, které by svou intenzitou mohlo naplnit definici pronásledování podle zákona o azylu. Nadto žalobkyně jako důvod, proč se do vlasti obává vrátit, uvedla, že by její přítel mohl být zatčen či zbit. Z výpovědi žalobkyně samotné není možné dovodit, že by se sama o svou bezpečnost v X obávala. Strach z porušování lidských práv nebo jiného pronásledování ve vztahu ke své osobě neuvedla. Soud zdůrazňuje, že si je vědom, že z Informací OAMP i z tiskových zpráv ČTK plyne, že někteří účastníci demonstrací čelili v zemi původu mučení nebo jinému špatnému zacházení. K tomu ale uvádí, že pouhá možnost, že státní orgány v některých případech popsaným způsobem jednají, nemůže sama o sobě vést k závěru, že takto bude zacházeno i s osobou žalobkyně. K této argumentaci srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 25. 4. 2019, č. j. 5 Azs 207/2017-36: *„[v] rámci přezkumu důvodů pro udělení mezinárodní ochrany je tedy zkoumána možnost budoucího pronásledování, přičemž je využíván standard přiměřené pravděpodobnosti, což znamená, že tato možnost musí být reálná, nikoliv pouze hypotetická, rozhodně však nemusí dosahovat či přesahovat 50 % (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2008, č. j. 2 Azs 71/2006-82, a ze dne 13. 8. 2010, č. j. 4 Azs 11/2010-112).“* Úvaha provedená žalovaným, že o žalobkyni dosud státní orgány zvláštní zájem neprojeví, je umocněna skutečností, že demonstrující X jsou tisíce, přičemž zdroje hovoří pouze o stovkách zadržených osob v souvislosti s jejich účastí na protestech. Z toho pouze někteří z nich uvedli, že byli oběťmi násilí nebo mučení (srov. tisková zpráva ČTK ze dne 7. 1. 2025). Zatýkáni a špatné zacházení se tedy netýká většiny demonstrantů. Z výše uvedených důvodů má soud za to, že zacházení v intenzitě pronásledování s dostatečnou pravděpodobností žalobkyni v zemi původu nehrozí. Soud také dodává, že X je Českou republikou ve smyslu § 86 odst. 4 zákona o azylu a § 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, považována za bezpečnou zemi. Pro takové případy NSS v rozsudku ze dne 24. 2. 2023, č. j. 4 Azs 426/2021-37, uvedl, že: *“[ř]ízení o udělení mezinárodní ochrany se v případě žadatelů z bezpečných zemí původu odlišuje od standardních řízení. Zařazení země na seznam v § 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb. totiž zakládá vyvratitelnou domněnku, že tato země splňuje podmínky uvedené v § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu a v příloze I procedurální směrnice (jak k tomu dodává bod 42 preambule procedurální směrnice, tato domněnka je vyvratitelná právě proto, že zařazení země mezi bezpečné nemůže být „absolutní zárukou bezpečnosti státních příslušníků dané*

země“). Následně tak musí žadatel prokázat, že mu brozí větší riziko pronásledování nebo vážné újmy než ostatním osobám v obdobném postavení.“ Žalobkyně jednoznačně větší riziko státní represe vůči své osobě v řízení neprokázala, když neuvedla žádnou tomu nasvědčující zkušenost nebo netvrdila specifičnost svého postavení.

30. Žalovaný taktéž v dostačujícím rozsahu vyložil své úvahy, proč žalobkyni nemůže být uveden ani azyl podle § 13 zákona o azylu, § 14 zákona o azylu (znění zákona účinné do 30. 9. 2025) a rovněž ani § 14b zákona o azylu.
31. Soud proto shledal, že argumentace žalovaného má zcela zjevně oporu ve spise, je vedena logickými úvahami a není vnitřně rozporná. Nelze proto přisvědčit žalobkyni, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatečnost odůvodnění.
32. Žalobkyně v žalobě také namítala, že žalovaný při svém rozhodování vyšel z informací ve spisu, které nebyly aktuální, což vedlo k tomu, že nesprávně zjistil skutkový stav. Blíže žalobkyně nerozvedla důvody, proč podklady ve správním spise nepovažuje za aktuální nebo v čem by mělo spočívat nesprávné zjištění skutkového stavu žalovaným.
33. Ve správním spise se nachází podklad Informace OAMP o situaci navrátilců do X ze dne 2. 9. 2024. Vzhledem k povaze informací v tomto podkladu soud jeho stav k 2. 9. 2024 považuje za dostatečně aktuální. Další podklad je Informace OAMP o bezpečnostní situaci v X, tento je zpracován ke dni 7. 11. 2024. Dle data je tedy zřejmé, že Informace OAMP vznikala v době, kdy protesty již zhruba měsíc probíhaly a situace v zemi tak mohla být vyhodnocena s ohledem na protestní vlnu stran občanské společnosti, jakožto i s ohledem na vliv X vlády na situaci v zemi. Neaktualnost podkladů soud neshledal ani u tiskových zpráv ČTK, které pocházejí ze 7. 1. 2025 a z 1. 4. 2025. Od poslední zprávy ČTK založené ve spise uběhlo pár měsíců, o její aktualnosti soud nemá důvod pochybovat. Vzhledem k tomu, že žalovaný rozhodl na podkladě aktuálních informací, soud konstatuje, že dostál zákonné povinnosti ve smyslu ustanovení § 3 s. ř. zjistit řádně skutkový stav.
34. Žalobkyně také namítla, že žalovaný špatně vyložil zákon o azylu. Ani k této námitce neposkytla bližší zdůvodnění. Soudu neshledal v postupu žalovaného během správního řízení ani v odůvodnění napadeného rozhodnutí žádné nedostatky týkající se chybné interpretace zákonných ustanovení. Námitku žalobkyně považuje za neopodstatněnou.
35. Soud uzavírá, že žalobkyně ke svým žalobním námitkám neposkytla žádné nosné argumenty a žádným způsobem neuvedla, v čem která z jí tvrzených vad napadeného rozhodnutí měla spočívat. Na základě výše uvedeného soud konstatuje, že žalovaný nepochybil, když vydal napadené rozhodnutí, kterým mezinárodní ochranu žalobkyni neudělil.

VI. Závěr a náklady řízení

36. Městský soud v Praze tak ze všech výše uvedených důvodů dospěl k závěru o nedůvodnosti žalobních námitek v podobě, v jaké byly žalobkyní uplatněny. Zároveň v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž by bylo nutno přihlížet z úřední povinnosti. Podanou žalobu proto zdejší soud zamítl podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
37. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků rozhodl zdejší soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil

proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 9. března 2026

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D.
samosoudce